

A szeretet ünnepe.

Kicsinyke karácsonyfák ezrein gyertyák gyulladnak ma ki. Ezernyi szíven a béke, boldogság hulláma csap át s ezernyi gondolatot, mondat szót át a szeretet melegsége.

Valahogy minden szív nagyobbá, befogadóképesebbé válik s a nagy terített asztalok és kicsinyke mázolt lócák fölött szerető anyakézek török meg a család számára a friss illatú érzés kalácsot.

Salgótarján szíve, hát Te nagyobbá válsz-e most a szent este meleg enyhületébe? Salgótarján lelke, befogadod-e Te is magadba a béke, a szeretet intő szavát?

Az a rut politika, amely a külvilágba dul, ami megmérgezi, keserűvé teszi annyi ember kenyerét, talán ma a szeretet ünnepén elkerüli Salgótarját. Talán ma a gondolatok, az okoskodások s hideg mérlegelek helyét átveszi az érzések, a békélések, a szívvel teli őszinteségek uralkodása?

Eddig élénk meredt a nagy kérdőjel, eddig más csodát vártunk a bethlehemesek hetei után. De ma valahogy úgy érezzük, hogy megtalálta Salgótarján a karácsony este hangulatnak méltó kifejezését.

Lapunk más helyén közöljük, hogy Salgótarján asszonyai mily gyönyörű eredménnyel gyűjtöttek egybe annyi hasznos, annyi szükséges tárgyat, annyi meleg ruhát, annyi falatot, annyi könnytörő kendőt, annyi orvosságvevésre szükséges pénzt. Amint a hirt vettük, amint elolvastuk az eredményt, úgy éreztük, hogy Salgótarján nagy politikai ideje nem ért véget, folytatása van a választások alatti egységnek a salgótarjáni szívek társadalmában is.

Eddig csak a harc, a védelem és támadás voltak elemei a polgári társadalomnak, de most úgy látjuk, hogy a háború politikáját fölval-

totta a béke politikája. Ugyanaz a társadalom, ugyanazok a polgári frontban összekovácsolódott emberek megindultak, hogy a szeretet ünnepén győzelemre vigyék, nagyvratyén a szeretetet. S ennek a munkának legelején elindultak, hogy melegbe öltöztessék, jó falattal ellássák, ápolják és magukhoz öleljék az ellenségeket. Mert a karácsonyi szeretetaktió a legszegényebb munkásosztály gyermekeit részesíti leginkább az emberbarátság áldásában, azoknak a gyermekeknek akik közül sokan nem régen is összeszorított foggal és ököllel állottak szemben a feljűk olajjával közelgő polgársággal.

Az ezernyi kicsiny karácsonyfák rezgő sápadt és mégis csillogó gyertya világa ma e társadalmi akciókon át kopogtat a ridegnek tu-

dott szíveken. Bebocsájtást kér a kicsiny kunyhókba, padlás lakásokba barakszobákba nemcsak azért, hogy abba életet, ruhát, tüzet vigyen, hanem hogy a szeretet és béke születésének kétezeréves drága titkával Salgótarjánban meghódítsa minden harcotálló, szeretetlenséget hirdető munkás lelket.

Ahol a nagyok harcoltak, ahol a felnőttek gyűlölködtek, a kicsinyek jótéteménye, az apróságok kézenfogása, pergő éhségkönyvek letörése vissza vezeti majd Salgótarjánban is a szíveket a szerető, megértő lelkek birodalmába.

Lesz-e aki visszautasítja Salgótarjánban a szeretet szent szavát, a megértés kéznyújtását, lesz-e aki megtagadja a kétezeréves kicsiny Jézust, amint Salgótarján gyűlölködő lelkeinek ajtaján kopogtat. Sz. I.

Munkáslevél.

Választások után.

A baloldali ellenzék, amely a lerombolt Magyarország nyomorúságát akarta minden áron állandósítani, már hónapokkal ezelőtt kiáltozta önmagának bátorítására: „Gyerünk a nép elé” Előre tudtam, hogy baj lesz ebből a nagy legénykedésből, mert a dob is ki szokott repedni, ha világba verjük.

Most már, miután a szavazók százezrei nyilvánították határozott akaratukat, megállapíthatjuk, hogy teljes a szociálkommunista és a liberál demokráta világ nézet kudarc. A kormányzópárt és a keresztényszociális gazdasági párt hatalmasan megerősödött, a forradalmak és országvesztések örökösei pedig tanulságos és csufos vereséget szenvedtek. A baloldal vidékén ugyszólván egyetlen mandátumot sem tudott szerezni, a fővárosból bekerült egy két demokráta és frakciós szociáldemokráta igazán csak hirmondónak jó a multak szomorú emlékeiből és úgy teng leng majd az ország házában, mint a hazajáró kisérte.

Igazán nevezhetném volt, amikor a mi jeles liberális lapjaink ökölnyi butukkel irták napról napra a nagy választási küzdelem idején: „diadalmasan törünk előre, biztos a baloldal győzelme”

S mikor az előretörésből megérdemelt letérés lett mikor az irtózatot bukás kétségtelen tény gyanánt állott előttünk mikor a számok kemény tanúságával szemben sem levegőbe írni, sem hazudozni nem lehetett többé, szépségflastrommal kitalálták az erőszak és terror jelszavát. Tették ezt ők, az erőszak és terror atyamesterei. Bizonyítani azonban nem tudtak, hiszen az ország tisztességes népe erőszakot sehol sem tapasztalt. Láttam már én jómagam is erőszakot még a megboldogult békevilágban, de az nem úgy nézett ki, mint a mostani tiszta választás

Voltak humoros választási epizódok is. Kabók és Payer elvtárs azt híresztelték Tatabányán és Dorogon, hogy ők jó magyarok és vallásos keresztények, sőt barátai a munkának és munkásnak. A Népszava pedig egy hamis levelet közölt amelyet egy állítólagos pap írt volna s bizonyítja benne, hogy a szociáldemokrácia nem ellensége a vallásnak. Ime aki vízbe csik kigyóba is kapaszkodik. Kénytelen voltam nevetni, de az egész dologban nem magát ezt a csuf elvleladást és kapkodó megalkuvást, találtam nagyon érdekesítőnek, hanem inkább azon mulattam, hogy az elvtársaknak nem hitt

senkisem, minek következtében több ezer szótöbbséggel kellett bukniok.

Sokat hallottunk választási atrocitásról és végre megtudtuk ennek a tekervényes szónak értelmét is. Ez annyit jelent, mintha pl. én fellepnék képviselőnek, de a nép mégsem engem választana meg, hanem azt akit akar. Erre aztán én tele torokkal uccahosszat orditoznám mérgemben, hogy az már mégse járja, hogy ez már igazán durva erőszak és atrocitás.

Tanulság pedig az, hogy végre leűnt az a gyászos korszak, amelyben minket munkásokat mekihevítettek és bujtogató eszméktől kőtyagosan egyoldalú osztályuralomra törekedtünk. Vétek volt ez a nemzet egyetemessége ellen, sőt önmagunk ellen is, mert nem szabad és nem lehet megbosszulatlanul tölőni azon a célon, hogy minden iparkodásunk a saját anyagi boldogulásunk kiharcolása legyen. Hiszen ha leromboljuk a nemzetet és azt az államot amelyben és amelyből mi is élünk, akkor vele együtt mi is elpusztulunk.

Nem lehet ezután más követelésünk csak az, hogy sorsunk intézői munkaalkalmat és tisztességes bért biztosítsanak nekünk s akkor a magyar munkás, a világ legjobb munkása fogja tudni minden irányban kötelességét.

Igy gondolkozom Szerkesztő Uram és csoda-e, hogy ezek után alapos revízió alá kellett vennem egyéni kis politikámat is. Eddig csak tévelyegtem több ezer munkástelevéremmel együtt és hangos jelszavak, biztató ígéretek légvárait építvén, megfeledeztem a legfontosabból: az eszmei tartalomról és a munkásjólétéről. Vakon mentem a vörös nemzetközi téveszmék után, sőt felvilágosult munkásnak mertem magam nevezni, anélkül hátralévő életemben mindig szégyenleni fogok.

Külszim után haladtam, nem ismerem föl hosszú éveken át a vörös szociáldemokrácia lényegét, a munkásellenességet és az emberi szabadságok megrablását, amit az egyenlőség, szabadság, testvériségnek megtestesítő jelszava alatt büntetlenül mer üzni. Ugy jártam, mint az a jámbor földmives, aki szerint: hogy a kis Jézuska megszületett az még semmi de hogy ökor számár ráhuhukolt az már valami. Én sem ismertem föl a lényegét, mert nem a saját fejemmel gondolkodtam, hanem gyermek naivitással bandukoltam a vörös kolomp csalogató hangadása nyoinán.

Száz szónak is egy a vége, én bizony elhatároztam, hogy keresztényszocialista leszek s ezt Szerkesztő Uramnak

VERSEK.

Írta: FEKETE ALFRÉD
Pasztell.

Tarlott hegyoldal rozsdás érdejében
rongyos csavargó ballag...

A fejében
kopott, lyukas kalap,

csapzott, ősz haj kandikál...
Hátán batyú, nagy, görcsös, fűtykös,
vén botot szorít a bütykös
ujja...

Lomhán sántikál.

Arcán a vénség szenvedést kiáltozt
száz barázdából az Élet kiszántott
minden örömet s ifjúság-derűt
Bozontos állán tört pipája reszket,
maró füstökből felleget eresztet
Fogatlan szája sápadt ajkain...
Ráncos szemhéja pisla rejtekében
zord, néma lázzal ott lakik a szégyen
s a kín...

Nadrágján foltos színvirágok
kacagva nézik ezt a kinvilágot...
Nagy, éhes szájak ásítognak rongyán,
a szél, a napfény belép rajtuk lomhán.
S cipője órrán —
három ujjá les ki,
kék rongyoktész az egyiken:
a vér pirosra festi...

Ha mohos kőben megbottlik a lába,

elfojtott szitkot mormolgat magába.
Itt-ott ráhull egy rozsdaszín levél...
Melleste árok, csörgő kis patak
állít utjába nedves gátakat
s ha átgázol a vízszallag felén,
cipője szortyog s mint egy vízpuska
csobogva tudat felszorított levén...

S megy, megy az elmulás felé
az Ősz a rongyos csavargó-legény...

Utazik a dalom.

Utazik az álom
fekete szekéren...
Üzöm a magányon,
Zajló karneválon
s soha be nem érem!
Szárnyaló lovával
csak repül a vágyam
a fekete réten...

Utazik a csókom
kis piros hajókon
lobogó vitorlán...
Messze-messze távol
Csend dalol az ágon
és ha zord mogyorván
felharsog az Élet,
új napfényre éled...

Odamegy a csókom,
Odamegy a vágyam,
kis piros hajókon,
fekete határban.
S ballagva utánuk

keskeny hegyi úton
sűrű rengetegben —
gyalogol a kedvem!

A nyitott szeműek.

Mi bűnösök vagyunk és kárhozott,
Aki velünk jön, vagy utánunk...
Nekünk sosem lesz nyugtunk s szenved-
[dünk,
Mert élő életet utánzunk.

Nekünk a halál: születés a fényre,
Az élet kusza temetői csend.
Belőlünk minden igaz mosolyt, kedvet
A mámor, a rim, az álom kicsent.

Látunk remegést és látunk erőket,
Viharzó lázat, hangtalan fagyot.
Látunk titkokat, bus célu jövőket,
Multat és Jelemt, árnyat és napot.

Zenél a magány, a ferde zaj holtabb,
Meddő az álmunk és a vágyunk,
Mi halott élők, büszke élő-holtak:
Mi vagyunk azok, akik látunk...

Látjuk az időt kedvesünk szemében,
A szürke, komor, öilő zsarnokot.
Látjuk a könnyet a borban, zenében
És a tettekben a bujó okot.

Mi nyitott szemmel nézünk szét az erdőn
S az ember-lábkak ezer rejtélyt látunk,
De ha behunynók meggyőztört szemünket
Megölne súlyos elhagyatottságunk!

Régi magyar pénzek.

Nemsokára letűnik közéletünk szinpadáról a háború s az azt követő átmeneti időszak egyik torzszülötte: a hatalmas számgjegyekben páváskodó papirkorona, hogy átadja helyét szerényebb utódának: a pengőnek. Talán nem lesz érdektelen, ha ezt az alkalmat felhasználjuk arra, hogy végigtekintsünk a régebben kimúlt pénzneveinken s a magyar pénz történetén.

A közgazdaságtan a pénzt érték-mérő csereeszköznek mondja. E meghatározásból levezethetjük a jó pénz kellekeit, amelyeknek teljes egészükben csupán a fémpenzek felelnek meg: ezért a pénz elnevezés is szorosabb értelemben csak a fémpenzekre vonatkozik. A bőrök fémrudak stb. csak a pénz elhírnökeinek tekinthetők, a papírpénz (bank- vagy államjegy) pedig a fémpenz helyettesítését szolgálja.

A honfoglaló magyarok ismerték ugyan a nemes fémeket, voltak ékszereik, ötvösiparuk nagyon virágzó volt, fém-pénzekkel azonban nem rendelkeztek. A kereskedelmet leginkább idegenek: görögök, bolgárok, perzsák üzték köztük, akik selymet, szőnyeget és egyéb árukat adtak cserébe a harcban szerzett s rab-szolgasorsba döntött foglyokért. Nagy becsben tartották őseink a nyest-, menyét-, coboly- s rókaprémet is; valószínűleg ezek is a pénzt helyettesítették. Az egyik egykoru arab író feljegyezi pl., hogy az

...kis Jézuskának betlehemi já-

Ezzel a megnyugtató érzéssel kívánok szerett Szerkesztő Urannak és számos barátjának előre is boldog szüneti.

Tarjányi András
fém munkás.

LEVENTE MOZGALOM.

Néhány szó a szülőkhöz.

Irtó: Futásfalvi vitéz PAL.

A levente mozgalom célja, mind az általános, mind a speciális nevelésével, hogy az iskolán kívüli ifjúságnak (munkás, földműves stb.) testi, művelődési, erkölcsi nevelésével, azokat olyan forrásra nevelje, hogy azok az államnak egészséges — erős — fegyelművel, jellemes polgárai lehessenek.

Talán a lezajlott évben meggyőződhetek a kétkedők, hogy a mozgalom távol áll minden katonai kiképzéstől, hanem kizárólag testnevelés, sport volt a fő irányelv, amit a lezajlott sok verseny is kell igazoljon.

Vegyük sorjára az indokokat, melyek hasznossá teszik a levente mozgalmat az állam, de egyúttal a szülő, munkaadó — és az ifju szempontjából.

„Az ucca, a korcsma kíméletlenül belemarkol az ifju lelkébe” és sajnos a jelenkor ifjai igen ki vannak téve az uccának, az ital kísértésének, ami rendszerint, ha az ifju karjaiba dől, hamar síjra is lesz.

A szülő — a munkaadó nem látja — nem tudja, mit tesz fia — alkalmazzotta az uccán, hogy sajátítja el a rosszat — amit azután nehéz már otthon kivelelni — s így az uccán a korcsmaiban tanyázó züllöttségek, szeny — lassan bejut a családi életbe, ha előbb nem — akkor, mikor a levente családot alapít és megfertőzi azt.

A civakodást, veszekedést, Isten káromlást, aljas beszédet bizony sokszor az ifju már otthon tanulja meg, ezt kivissza mint a mélyet az uccára, korcsmaiba s ott terjed, kifejlődik, bicskázássá, gyilkosság és rablógylakossággá.

Az ifju lelke igen fogékony különösen a rosszra, az erkölcsi telenségre, pedig a tiszta társadalmi — emberi életnek alapja a tiszta erkölcs.

És mit tesz a levente mozgalom?

Elvonja az ifjut ezektől a káros — züllésre vezető életmódoktól, az erkölcsi neveléssel igyekszik meggyőzni őt a helyes — a követendő — erkölcsi gondolkodásról — s agyát — jellemét a jóra fegyelműzni.

Kérdezem a kétkedő szülőket, munkáltatókat, nem-e szebb, de nem-e könnyebb a megértés ha az ifju, a reá rótt kötelességeit meggyőződésből teszi, mint ellenőrzéssel, szigorral reá kény-

munkaadókhoz.

i testnevelési vezető.

„Mert a tiszta jó erkölcsű le-
— engedelmessé fegyelműzett le-
— vent a tanult fegyelmet akaratlanul
— ösztönösen átviszi mindennapi kenyér-
— kereső munkájába s én hiszem — de
— tudom hogy a végzett munka is jobb, al-
— dásosabb!”

Ent a nagy ipari vállalatok már felfedezték, s azért támogatják oly hatalmasan a levente mozgalmat.

Vegyük azonban a mozgalomnak azt a részét, a tulajdonképeni célját, hogy egészséges testű ifjakat munkabíró embereket akar nevelni.

Majd minden iparág egyoldalu. Egyiknél az ifju folyton áll, másiknál folyton ül, ami a még fejlődésben lévő szervezetnek semmi körülmények között nem jó, a test fejlődését nem hogy nem segíti elő, hanem azt határozottan megakadályozza.

A cipész ifju alsó végtagjai a sok ülésben elcsúsznak elgyöngyülnek, a többiek, a majdnem állandóan zárt helyiségben dolgozó ifjak szervezete nélkülözi a friss levegőt, a tudónak a friss levegőn való szükséges mozgását, s mi lesz a vége? Korán öregedő összeszett testű elkinzott alak aki 40 éves korában már öreg.

Tessék megnézni a sport embereket! Sokszor az idő sem bírja kikezdeni s 50—60 éves korukban úgy néznek ki mint a munkás ifju 25 éves korában! Sőt még jobban. Soraimmal a hiteltelenséget elszereztem vezetni a megértés talajára, hogy az átkos természetet félre dobva immár bizznak az állam teremtő akaratában s végre kétkedés nélkül fogadják bizalommal azt a mozgalmat, amely egy egészséges, hatalmas nemzedéknek megteremtését akarja.

Ez a hatalmas nemzedék, lesz évek, mondjam évtizedek múlva Nagymagyarország alapja.

Magyarok karácsonya.

Irtó: Bodó János országgyűlési képviselő.

A természet, a fejlődés örök törvényei ismét meghozták a karácsonyt, az emberi örökök boldog ünnepét, Krisztus születésének évfordulóját. A Megváltó szent karácsonyán a tökéletes nyugalom, a pihenést mutatja a sokat sanyargatott föld és a természet őszi hervadása

után a hó fehér leple alatt, ünnepi köntösben, fenséges szépségben húzódnak meg a magyar tarlok és a magyar barázdák.

Ahogy a megfagyott rögökben a természet parancsoló szava nyugvásra készíti az élet erőit, éppen úgy az emberiség kis családjai a csendes béke és boldogság nyugalomával ülnek össze a szent napokon. A mindennapi vesződséges élet tájékozó, piszkos hullámaiból kiemelkedve az ég felé törnek, ma az emberi gondolatok és érzések, a vallásos áhitat Isten felé fordul a hála s a köszönet imádságaival. Ünnepi kangulat melege elfogja még a csüggedő lelkeket is s a legszegényebb hajlékban is kalács díszleg az asztalon... Ha csak napokra is, de a békességes, kiegyenlítő és megbékélő érzések bujnak meg a legelvadulabb lelkekben és testvéreket nyújt a békesség szent ünnepén ellenség az ellenségnek. A földi küzdelmek távoleső harcaterülről is ma hazafelé, a füstölő kémények felé igyekeznek a fáradt agyú és karu, otthon és meleget kereső emberek. A legkisebb kis kunyhó is szépséges palotája ma a leggyönyörűbb emberi közösségnek: a családnak.

Csak egy család hajléka üres a családok karácsonyán. Hiába vár a régi ház: a régi lakók nem gyűlnek össze benne. Négy millió testvért, magyar testvért hiába vár Magyarország kik e békességes ünnepén is távol a magyar otthon melegétől, idegen, ellenséges környezetben gyűjtik meg felve a meggyalázott magyar karácsonyfát. Mi árva bus magyarok pedig megfogyatkozottan, akik még szabadon összegyűlhetünk a karácsony gyertyafényes áhitatában, szembelepakodó könnyel szállunk el gondolatban, túl az igazságtalan határokon, elszakadt véreink csendes hajlékaiba, ahol ha van is Krisztusi ünnep, kiskalács az asztalon, az elárvult szív mégis panaszt hallat s a rabsg fájdalmas zokogása tör ki a megkinzott lelkekből.

De halvány fények csillognak a magyar sötétségben. A fekete karácsony magyarok az ünnepi napok előestéjén választották meg képviselőiket az országgyűlésbe. Rövidesen összeül az országgyűlés mindkét háza igaz, becsületes törvénykezésre. A nép józan elhatározása a béke munkáit kívánja látni az ország újjáépítésénél. Megelegette a nagy szavak és ígéretek a hordó és a vörös tinta himpellereit. A magyar polgárság békét akar, alkotó munkát, Krisztusi szeretetben való együttműködést a nemzeti ideálokért. A magyar nép Krisztus békéjét akarja, hogy békesség legyen a földön. A békesség ünnepének előestéjén született országgyűlés a magyar nép lelkéből gyökerezve karácsony szellemében hozza meg az igazi magyar békét, magyar törvényhozókat, az alkotó munka emberei hozzájárulnak a testvéri szeretet forrójához, mely áthassa a magyar föld kis és nagy munkáit, agyú és tollal dolgozóit, hogy a béke jegyében munkálkodók nemzeti és társadalmi erő nagy teltek-

ben jusson kifejezésre és nagy teltekre ösztökélje a magyar kormányzatot. Nagy idők nagy eseményeit várjuk.

A könyv.

Ne perégj az arcon végig,
Ne csillogj a szempillákon.
Mit keresel szegény könyv még
E világban?

Maradj csak ott lent a szívben,
Észrevétlen jobb ott néked,
Bárhogy fáj az el nem sirt könyv,
Bárhogy égett...
Berger Irén

Ami legjobban fájhat.

A csufos vereséget szenvedett ellenzéknek, az Apponyinak egy érdekes kijelentése, amely épen ennek a vereségnek az okait világítja meg. Apponyi kijelenti, hogy az ellenzék részéről merő önámítás volna, ha vereségeit csupán erőszaknak tulajdonítaná s nem volna elég önirólai képessége, hogy elismerje azoknak saját hibáiban levő kuforrását is. Az ellenzék köréből sokak és sokszor keresték már a választás folyamata alatt is, mikor ez a példátlan mandátumvesztés nyilvánvaló lett, ennek a jelenségnek az okait, de természetesen, hogy egyoldalú megvilágításba igyekeztek helyezni azt. Most végre egy olyan férfiú ajkáról hangzik el ennek a naiv önáltatásnak a legtalálhatóbb kritikája, aki az egész magyar közvélemény szerint pártokon felül áll és nagyon sok szempontból a kormány ellenzékének tekinthető.

Keressük hát azokat a hibákat, amelyek az ellenzék vereségét determinálták. Az első és legfontosabb az, hogy az ellenzéknek tulajdonképen nem volt egy átfogó programja, amely a nemzet szélesebb rétegeit meg tudta volna mozgatni. Soha jobban nem dokumentálódott a személyeskedő ellenzék politikának a lehetetlensége, mint épen ebben az elszennvedett választási vereségben. A nemzet közvéleménye egyenesen megdöbbsent attól a hajszától, amellyel a frankkügy során Bethlen miniszterelnök fejét akarták venni, megdöbbsent pedig elsősorban azon, hogy ez a hajszá olyan eszközökkel és olyan módszerekkel folyt, amelyek sokszor többet ártottak a nemzet érdekeinek, mint azoknak, akiket célba vettek. A vereség másik lényeges oka az, hogy az ellenzék nem tudta megszabadulni a volt magyar-osztrák monarchia idején követett ellenzék politikai irányattól, nem tudta hajójából kidobálni az u. n. sérelmi politika maradványainak ballasztját s követeléseiben jórészt nyitott kapukat döngtetett. Az emberek igen lassan tanulnak s így Magyarország, hogy az ellenzék vezetési által elharsogott beszédek egy része igen szép hatást keltett volna akkor, ha Magyarország még mindig a monarchia egy

eladó leány atyja vagyoni helyzetéről úgy tájékoztatta a völégény atyját, hogy megmutatta neki, mennyi szöve és alapjárméje van: ezek mennyisége volt vagyónának a mértéke.

Szent István király idejében verték elsőször az első magyar pénzt: a dénár. Meglehetősen egyszerű pénzdaráb ez. Mindkét lapját kereszt díszíti, egyik lapján körirata a nagy király nevé, a másik a készítése helyét (Regensburg) dőktüti meg. A Szent István utódai vezette pénzek hátlapján a verési hely helyett Pannonia szó olvasható. IV. Béla király érmén találjuk először az „Ungaria” (Magyarország) köriratot. Pénzeink idővel kezdének díszesebbé válni ötöten magukra. Salamon király pénzt már az uralkodó álló alakja előtt, később különféle mellékek, épületek, címerek mutatják, hogy pénzünk esztétikai szempontból fejlődött. V. István pénze Madonna-képet ábrázol, IV. vagy Kun László pénzén a király képe mellett a Megváltót szemlélhetjük. Hogy a nemzet Szent László királyt halála után is mennyire megbecsülte, ennek ékesen szóló bizonyítéka, hogy utódai hosszú ideig Szent László nevét is ráverették pénzük hátlapjára, sőt több uralkodónk a nagy keresztény lovag arcképét is.

Árpád-házi királyaink uralma alatt (1001-1301.) több pénzverőintézet működött hazánkban. Érdekes, hogy a különböző helyeken vert dénároknak nem volt

egyenlő értékűek, ami magától értendőleg nehézé tette a pénzek terén való tájékozódást. Legáltalánosabb alakjai: az úgynevezett kis dénár, 1 marka, vagyis 1/2 font ezüstnek 1/400 részéből készült. Később vertek 1/2 dénárokat is, ezeket obulusoknak nevezték. Az egyes pénzdarábok csak 1 évig voltak forgalomban. Az Aranybulla, jogelünknek ez az alapötvénye úgy intézkedik, hogy a pénz husvétől husvétig legyen érvényes. A pénznek ezen évenként történt beváltása tulajdonképen közvetett adófizetés volt, mert 1 marka ezüst fejében 480 dénárt kellett beszolgáltatni, de az új pénzből csak 400 dénár értékűt adtak érte. A különbözet a királyi kincstár egyik legfontosabb bevételi forrását képezte. Többször előfordult, hogy a királyi jövedelmek fokozása érdekében az évi beváltásnál nemcsak kevesebb mennyiségű, hanem kisebb belső értékű pénzeket is adtak vissza az alattvalóknak. Ebből származott a király u. n. kamarai nyeresége. Mondanom sem kell, hogy ez a tény kereskedelmünk fejlődését nagyban hátráltatta. Az Aranybulla a kamarai nyereséget egyenesen megtiltotta, azonban csak Róbert Károly szüntette meg véglegesen.

Róbert Károly uralkodása pénzügyi szempontból azért is nagyjelentőségű, mert ő verette 1336-ban az első magyar aranypénzt. Ez az érme olasz: florence mintára készült s a „florenzia” elnevezésből származott a magyar neve is a

forint. Első aranyforintjaink külsőleg is teljesen megegyeztek a florencei rokonaikkal, csupán a köriratuk más. A király a pénzt Ipoly mesterrel, az árva várispánnal vette, neki adta bérbe a körmőci kamarát, (kincstári jövedelem beváltóhelyet). A király az Ipoly mesterrel kötött szerződésben megszabja, hogy egy aranyforint 15 széles garas értékével legyen egyenlő, 1 széles garas értéke pedig 15 dénár legyen. Egy kölni marka ezüst értéke továbbra is 480 dénár maradt. A szerződés kimondja azt is, hogy a régi pénzek bevonandók, az új pénz pedig állandóan forgalomban maradjon. Az aranypénz bevezetése nagy lendületet adott nemcsak a bel, hanem a külkereskedelmünknek is; a magyar aranyforintot a külföldön is mindenütt szívesen fogadták, sőt pl. Hollandiában is a magyar pénzhez hasonló érmekeket vertek s itt még ma is a forint a pénzegység.

Róbert Károly pénzügyi újításai több századon át érvényben maradtak. Fiú: Nagy Lajos alatt az idegenből átvett aranyforint magyar külsőt kapott. Egyik oldalán az egyesített Anjou és magyar címert, másik lapján Nagy Lajos pártusának: szent Lászlónak a képét látnuk. Érdekesek pénzének köriratai is: „Lajos Isten kegyelméből Magyarország király” és „A király tisztessége megkívánja az igazságot”. Az előbbi feliratot utódai is hosszú ideig ráverették pénzeikre. I. Ulászló idejében törvényileg pontosan körvonalozták a király kizáró-

lagos pénzverési jogát. Kimondja e törvény, hogy mivel a pénz különfelesége az országunk méhetetlen károkat okozott, más pénzt veretni ne merészeljen, viszont a pénz érc tartalmán a király a rendek tudta és akarata nélkül változtatást de eszközölthessen. Emeltesse érdemes, hogy I. Ulászló király által 1440 után veretett ezüst pénz egyik lapján a mostani kis címerünkkel teljesen egyező címerpajzsot láthatunk.

Mátyás király uralkodásától kezdődőleg új díszítési motívumot találunk. Mind gyakrabban látnuk pénzeinkben Szűz Máriát, karján a kis Jézussal, képüket pedig „Patrona Hungariae”, vagyis „Magyarország védőasszonya” felirat veszi körül. Ime numizmatikai bizonyíték mellett, hogy a magyar nemzet a Boldogságos Szűzet mindenkor védőasszonyának tekintette.

A mohácsi vész után következő szomorú időszak pénzügyi téren is nagy zűrzavart teremtett. Az ország középső része török rabigába került, Erdély a királyi Magyarországtól különváltan önálló állami életet élt. Habsburgi királyainknak az ország elnémetesítése volt mindenkor a titkos céljuk; ez a pénzügyi viszonyainkban eszközölt újításaink is kifejezésre jutott. Már I. Ferdinánd sietett bevezetni nálunk is pénzegységül az osztrák tallért, magyaros külsőbe öltöztetve. (E pénzemet először a Schlick grófok joachimsthal ezüstmányában készítették,

művét. A bájos és megkapó részletekből felépített darab sokszor foglyává tette a közönséget, annál is inkább, mert Gábel karnagy kiváló zenéje kísérte a busz irreverent dalszámokat. Sokat gyönyörködünk, hol édesen, hol fájón Székely Ferő székelyföldről elmenekült magyar cserkészben (Patay István) aki elvesztett szülőföldjét s anyja sírját leküzdhetetlen vággyal kívánja látni s ezért a táborból hazaszökik székelyfalujába. Am az oláhország elfogja s ő a fogságban jellemes, önzetesen bátor és dacos magyar cserkész marad! Takács Ferenc játékaival elevenné teszi előttünk az oláh-sanyargatás miatt már-már kitörni szándékozó székely gazdát, kinek vészjósló haragját szelid csitítgatással mérsékeli életépárja (Gábel Mimi). A sok keserűség, bú és fojtó bánat után mint napugárnak felragyogása a ködös felhők közül hatott Ferkó gyermekkori játszótársának (Gábel Vali) megjelenése a színen, aki úgy bájos énekével, mint gyermekiesszen ártatlan viselkedésével lebilincselő volt. Igen jól alakította az elenszenves oláh hadnagyot Bozó János. Sokat mulatott a hallgatóság Janku, a részeges oláh katona fölött. Sok helyt túlozott s mikor Ferkó imádkozott hallgatnia kellett volna. A mókában jó kiegészítő voltak a többi bocoskoros vitézek Bara Gábor őrmestersége alatt. Kedvesek voltak egy a játék elején, mint végén Csics L. és Tordai parancsnokok vezetésével felvonuló cserkészek. Hej Fiúk! Egy kicsit tüzezebben azt a cserkészindulót ne olyan málszájúan! Kedves Cserkészfiúk! Szép volt az este s mi akik ott voltunk, örülünk, hogy ilyen fiaink vannak; másrészt meg bosszankodunk épp, úgy, mint a Levente-estén, hogy nem láttunk ott sokakat, sőt bizonyos körökből senkit. Pedig ugyanezek beh gyakran rendelkeznek felettük: akkor ismernek! Nem baj Fiúk! Ti csak maradjatok önzetlen, lankadatlan, szerény, de önzetesen, bátor, dacos és kemény magyar cserkészek. Vagyunk még sokan, akik mindenkor és mindenütt szeretünk és segítünk titeket! Itt jegyezzük meg, hogy a darab zenéjét a kiváló tehetséggel megadott zeneszerző, Donáti Donát szerezte.

Bucsuzás. Mindazon jóbarátainknak és ismerősünknek kiktől személyesen nem tudunk elbucsuálni, ez uton monduk: „Isten hozzád”-ot, s a távolból is mindenkor szívesen gondolkodunk vissza rájuk. Markovich Vilmos és neje, bokori evang. kántortanító.

Jól választunk. Mert 5 üléssék csukott autót Ligettől bérelhetünk. Esküvőkre, keresztelőkire és mulatságokra is a legjobb, legmegbízhatóbb és legolcsóbb! Győződjék meg róla! Bunda és lábzsák rendelkezésre áll. Ligeti, Fő-utca 303. Telefon 68 és 53.

Nyilatkozat. Birósági tárgyaláson történt megjegyzés értelmében Sonnen-

kommün után a fehér bankók 80 %-os devalválódása, az 50 %-os pénzbevaltás, majd újabb és újabb bankjegyszaporulat: pár év alatt milliómosokká lettünk és millióink birtokában — elszegényedtünk. Visszasírtuk s régi, „boldog” békeidőket, amidőn pár korona birtokában nagy urak éreztük magunkat. Gazdag szegények voltunk s szegény gazdagokká lettünk!

Hogy a pénznek ismét becsé értéke legyen előttünk, hogy ne kelljen a kisebb bevásárlásainknál is a milliók régióban kalandoznunk, s — ami legfontosabb — hogy papírpénzeink megfelelő fedezetéről gondoskodás történjen, készítette a mostani kormányt arra, hogy új valutareformot vigyen keresztül, egységit a pengőt választván. Az átmeneti számítás alapja, hogy egy pengő 12.500 papirkoronával egyenlő; a pengő száradrésze: a fillér pedig 125 papirkoronával.

A jelenlegi esztendő átmeneti évnek szánták, 1927 jan. 1-től a pengőben való számolás az egész vonalon kötelező lesz; addigra az új ércpénzek is megjelennek. Azonban bizonyos, hogy bár a hivatalos világ a jövő évben nem fogja már a koronát ismerni, a nép közt még hosszú ideig élni fog a korona számítás is.

Végigkísérve a magyar pénz évezredes pályafutását, megfigyelve a pénzünkkel kapcsolatos főbb jelenségeket, intézkedéseket, arra a végző megállapításra kell jutnunk, amit bármely történelmi kérdés fejlődésmentének vizsgálatánál meg tudnak állapítani: a történelem állandóan ismétli önmagát, semmi új sincs a nap alatt.

Remete

schein Dávid úgy saját mint neje nevében kijelenti, hogy a f. évi augusztus 29-én lefolyt tömeg incidensnél, őket sem az ÉME. sem az ennek kebelében megszervezett „Sas” sportosztály ellenében sértő szándék nem vezette ugyszintén Kovács Géza személyét és egyéniségét megsérteni szándékukban nem állott.

Iskolai gyermekelőadás. F. hó 19-én délután, a Róm. Kath. Olvasókör nagytermében, igen jól sikerült karácsonyi gyermekelőadást rendezett a II. körzeti állami leány és fiúiskola tanítótestülete. Az érdeklődők és iskolabáratok serege teljesen megtöltötte az impozáns termet. Az érdeklődés nem volt hiábavaló, mert felgördülve a függöny a piciny gyermekművészek előadása a könnyekig meghatotta a hallgatóságot. A színművek mellett, igazi lelki gyönyörűséget szerzett a hámoszólamu gyermekkar szereplése, amely szívet megragadó karácsonyi dalokat adott elő. Az előadás nyomán felébredt a hallgatóság szívében, lelkében a Megváltó által elhintett szeretet és könnyes tekintettel, meghatott szívvel távozott az előadás színhelyéről. Az előadást méltatva nem feledkezhetünk meg a fáradságot nem ismerő tantestülettől sem. Megemlítjük, tehát neveiket, hogy a közönség is tudja kik alkotnak gyermekeiken keresztül a krisztusi szeretetnek. A színművek betanításán egyrészt Kozár Gyuláné és Gazdy Gizella, másrészt Eltes Kamilné és Tompay Mihályné áll. tanítónők fáradoztak. A dalok betanítása pedig Nagy Antal és Fekete Gyula áll. tanítók érdeme.

Levente lövész. F. hó 19-én délelőtt zajlott le a levente oktatók első lövészversenye a következő eredménnyel: I. csoport: Oktatók: 1. Nagy János városi L. E. 10 találat 64 kör. 2. Petróczy Gyula karancseszi L. E. 9 találat 52 kör. 3. Vitéz Puskás Zsigmond karancseszi L. E. 8 találat 52 kör. II. csoport: Társadalmi. 1. Vágó Péter polg. lövész E. 10 találat 74 kör. 2. Karattur Antal acélgári sport E. 10 találat 67 kör. 3. Ferencz Sándor acélgári sport E. 10 találat 61 kör. 4. Mazanak János bányász sport Club 10 találat 58 kör. 5. Németh Alajos polg. lövész E. 9 találat 53 kör. 6. Reguly Árpád acélgári sport E. 7 találat 49 kör.

Képiállítás. Friml Géza festőművész karácsonyi képiállítása élvezetes meglepetés volt Salgótarján művészeti közönségének. Ez a kiállítás nem a mai modern művészeti törekvések levezőjét hozta városunkba. Nem nagyhangu, khaotikus lelkületet tárt elénk képeiben a művész, hanem komoly tudással megalapozott festői látással, színek és tónusok sok értékkelni tudásával mutatkozott be, s mégis új volt festői előadásának klasszikus egyenlősége. A kiállításnak sok látogatója volt. Az első napokban tartózkodtak a vásárlástól, várva amíg kialakul a kritikai vélemény. Az eredmény kedvező lett a művészre, amennyiben úgy az erkölcsi, mint az anyagi siker meghozta a művésznak. Salgótarján műértő és művészetet szerető közönsége pedig bizonyosságot tett arról, hogy megértője és támogatója a komoly művészi törekvéseknek. Tájékoztató közli: kiemeltendők a Karancsi részletek, Salgó, Ködös ut. Figurális képei közül legkiemelkedőbb a Lábadozó című képe volt.

Nagy érdeklődés mellett zajlottak le az év, szempontban megtartott adventi esték, amelyekben először Figus Béla városi főszámvevő mutatott rá azokra a sebekre, amik gazdasági életünk talpra állását teszi meg mindig lehetetlenné, a másodikon dr. Czirbusz Endre főgimn. tanár kulturális életünk sebeit tárva fel, talán mutatott rá az általános kulturális haladás teendőire, majd dr. Clementis Kálmán tisztiorvos közérkölcünk sebeitől hozott mélyenszántó előadást előadást s találaton mutatott rá e téren a jóakarát szerepére, végül dr. Csengődy Lajos gondolkodásunk hibáiról szökölt. Az estélyeken közreműködtek a mindig kiváló élvezetet nyújtó Vilczsal Rihárd, Vertich Antal és Deman Gusztáv pom-pás duettja, Szkladányi Ferenc elmélyedő vonója Kovács és Röder Alfréd elsőrangú orgonajátékkal, Zelenka Panny Jesse Vilma, Zatroch Nelly Tuba Ilonka, Slinger Mária az Ur szolgálatába állított ének-tudásukkal, továbbá a Prot Énekkar, amelyet szintén szívesen hallgatott a mindig szépszámu közönség.

Két szobás modern ujonnan épült lakás mellékhelyiségekkel a tisztviselőtelepen eladó. Cím a kiadóban.

Az evangélikus nőegylet karácsonyi vásárja Salgótarjánban.

A Vadasz nagyteremben nyüzsgő, mozgó, hullámzó tömeg, melynek magvát a szebbik nem alkotta társadalmi osztály különbség nélkül. Köröskörül asztalokon költői rendben ültek, álltak és feküdtek a legedesebb tejarcu babák, szíjtáti, pici bohócok, magyarruhás lányok és legények, enniváló fítorosruha püszke babák. Mellettük vetetlen baba-ágyak, ásó és vesszőparipák, várakoztak vevőre nagy türelemmel. A közepén pedig fűrészpárral kitömött és felszállagorított, haptakban vigyázó fantasztikus vadállatok, mint: vándorbotos csizmas kandurok, ugató kutyusok, puttonyos nyuszik, fakalás mackók és jámbor elfántok kánsintgattak a látogatók szemeközé és pénzes erszénye irányában, úgy hogy a körül mindig valamelyes furcsa bizsergést érzett az ember. Az asztalok körül mosolygós arcú lányok szebbnél szebb mosolygással döntöttek el a szív és ész közt dúló harcot, természetesen a szív javára. Ürültek az asztalok, ezzel egyenes arányban az erszények, mosolygósabbra gömbölyödtek a kitaró szemű gyermekarcok s a terem közepén hatalmas karácsonyfáról lobogó lángú gyertyák hirdették a mindent kibékítő krisztusi szeretet hatalmát, szépségét és mindenhatóságát.

A terem végén Magánné Reguly Margit bálmulni való sok drága szép csipkés s kiváló művészi érzékre valló kézimunkái vonták magukra a figyelmet. Mellette pedig Szász Károlyné iparművészeti tárgyai keltettek méltó feltűnést. A kiállítás legszebb díszét azonban Dr. Kovács Józsefné és Fayl Frigyes festőművészek nagy értékű festményei alkották, amelyeknek tiszta művésze a lakust is megállásra késztette.

Az egész kiállítás és vásár méltó befejezésül a büféasztal tortái, cukrai, likőrei de tán legfőképpen árusítói, a nevelőszemű leányegyleti tagok mérték a végső csapást a már akkorára haladó pénztárcákra.

Mint utólag értesültem, a vásárral nem csak a közönség, hanem az eladók is a legteljesebb mértékben meg vannak elégedve. A leányegylet hosszú hónapokon át tartó kitartó munkáját a legfényesebb siker koronázta. A vásár 8 millió.

Ö. T. T.

Ébredők! mindenki ott legyen e hó 26-án tartandó „SAS” mulatságon.

Ébredő táborozás F. hó 27-én szerdán a Gál vendéglőben az ÉME táborozást tart, amelyen az ÉME központ kiküldöttjei fognak előadást tartani: Rákóczy Béla és Lenkey Lehel.

Budapestre utazók figyelmeztetése. A háromnegyed évszázados multira visszatérő Semler cég karácsonyi occassió vására a szokottnál is nagyobb siker jegyében folyt le. E világszerte elismert előkelő pozíciója cég üzletének és raktárának dus választékát rövid időre meghosszabbított alkalmi vásár keretében tovább árusítja, hogy a karácsonyi ünnepek előtt Budapestre felutazni nem tudó közönsége is részesülhessen a páratlan kedvezményű vásárlása. Ezen meghosszabbított occassió eladás, amely a Semler cég főüzletében (Budapest, Bécsi ucca 7 szám) folyik, legelső sorban a karácsonyi vásár nagy forgalma folytán felhalmozódott minden méretű legkisebb minőségű férfi és női szövet maradékok kerülnek páratlanul mérsékelt áron eladásra. A cég vidéki vásárlói a legfigyelmesebb soronkülső kiszolgálásban részesülnek.

Lengyel előadás Magyarország feltámadásáról. Studniczy Vladislav közép-európa politikai és gazdasági problémáiról igen érdekes előadást tartott Vilnában. Előadásának lényege, hogy amint csatlakozik Ausztria Németországhoz, akkor Magyarország is szükségképpen visszatér történelmi határai közé és létrejön a Lengyel-Német-Magyar megegyezés, melynek folyamánya lesz, hogy a közös lengyel magyar határ néhány száz kilométerrel lecsökkenti Lengyelország veszedelmes határait.

Tanítói kitüntetések. A rögzös, tövisekkel teljes tanítói pályán ritkán ér el a megérdemelt kitüntetés a tanítókat a nemzet napszámossait. Szívük szeretet

tiszta haszonnal zárult. Minden elkelt. A jó vásárlók csak egy kitömött mackót és egy vándorbotos kandurt hagytak meg a leányegyletnek.

Valószínűleg emlékebe.

Az Evang. Nőegylet és leányegylet szépsikerű karácsonyi vására annak a lelkes hölgygárdának a buzgalmit dicséri amelynek élén ott láthattuk a távollevő Pántyik Árpádné helyettesét dr. Kovács Józsefné urnót, ki fáradságot nem ismerve állt a szép cél szolgálatába dr. Förster Kálmánné, Köntzey Ferencné, Liptay B. Jenőné, Szántay Istvánné, Szenthe Lászlóné, Moticska Nándorné, Hős Nagy Lajosné, Dankó Antalné, Szabó Deszóné, Deák Józsefné, Mikula Aladárné, Elsner Gusztávné, dr. Polatschek Arminné, Kralovanszky Imréné, Hochholzer Ernőné, dr. Szabó Lajosné, dr. Czirbusz Endrőné, Gábler Vilmosné, Lukács Margit, Suchár Rezsőné, Kovács Gézané, Kersék Benőné, Krajcsovic Gyuláné, Holics Jenőné, Takács Józsefné, Fries Vilmosné, Pally Gusztávné, ifj. Timarócsy Sándorné Csincsik Andrásné, Fabinyi Józsefné, Harnuska Emilné s a mindig fáradhatatlan Jesse Gyuláné, dr. Csengődy Lajosné urnókkal együtt. A leánygárdából Zelenka Pannya vezetésével Zorkóczy Erzsike, Markó Emma, Pántyik Babus, Gábler Edith, Tuba Ilonka, Zatroch Nelly, Tóth Ilonka, Telmányi Erzsé, Dianiska Mariska, Galbács Ica, Csarba Ilonka, Venczel Frida, Turek Valéria, Jesse Vilma, Knapok Mariska, Sajjal Olga, Springer Mimi, Okolicsányi Márta, Bohum Ida és Erzsé, Kamarás Ica, Matheidesz Mancsi, Szaniszló Sári, a gyönyörű virágtartót ajándékozó Kovács Eszter és Csengődy Etelka végeztek igazán nagy és dicséretes munkát hosszú hónapokon át, hogy az özvegyek és árvák számára karácsonyi örömet szerezzenek. Külön köszönetet kell e helyen is nyilvánítanunk még Liptay B. Jenő és Róth Flóriis igazgató uraknak, kik támogatásukkal nagyon megkönnyítették a hölgyek munkáját, ugyancsak Kovács Lipót, Nagy József, Krajcsovic Gyula és Duda Lajos uraknak, kik adományaikkal járultak hozzá a vásár anyagához. Legkedvesebb eseménye a vásárnak az volt, hogy a leányegylet által kiállított minden tárgy elkelt és a tiszta jövedelem kevés híján 8 millió.

mat, elismerést nem várva azzal a lelki megnyugvással eligíti ki, mely csak harmonikus tanítói életet élő szívekből fakadhat. ezen ügybuzgó népnevelői táborból szeretettel és megértő lélekkel emelem ki Tekintetesség munkásságát és tekintélytisztelést és mintaszerű kötelességtudáson alapuló, nekem mindig értékes támogatását. A tanterem falain belül és ez iskolán kívül végzett munkássága, társadalmi tevékenysége és a közös tanítói érdekek szolgálata mindenkor példaképül állítható a nemzeti gondolat és öntudat kiépítését fáradozó magyar tanítói karnak. Amikor feladataink megoldásán elmélkedve szemlét tartok a melém adott tanítói munkatársak száza, megelégedéssel álllok meg Tekintetesség neve mellett és úgy gondolom, hogy lesújtottságunk dacára is olykor kellő módot találunk arra, hogy szeretettel és megértő lélekkel a távolból is szemébe nézzek annak a tanítónak, aki velem együtt a munka jegyében éli oly szomorú magyar életét, meg kell fognom annak a tanítónak a kezét, aki e munkát becsület és tiszta lélekkel régi nemzetének felvirágoztatása érdekében végzi. Közel 9 évi itteni működésem elmulva, ha visszatérek a múltba, ott látom Tekintetesség fáradozó alakját és érzem azt az értékes támogatást, melyben mindenkoron részesített. Indíttatva érzem magamat, hogy példás magatartásért, ügybuzgó és fáradhatatlan munkásságáért, tanítói kötelességeinek mintaszerű teljesítéséért és önzetlen támogatásáért, köszönetemet és elismerésemet fejezzem ki. Egyben felkérem Tekintetességet, hogy köszönetemet, hálaomat és elismerésemet érdemes tantesztület előtt is tolmácsolja. Dr. Visnovszky Rezső kir. tanfelügyelő.

Salgótarján-Szécsény-Balassagyarmati vasut.*

Ezzel a régi kérdéssel lapunk 1925 szeptember 12. számában behatóbban foglalkoztunk. Rámattatunk ezen több évtizedes óhajunk megvalósításának rendkívüli sürgősségére és elsőrangú fontosságára. Felkértük az illetékes köröket, hogy tegyék meg a kedvezményező lépést, hogy e közhasznú terv, tényleg valóra is váljon. Cikkünk gondolata akkoriban általános közletszóra talált, de úgy látszik, elkerült az illetékesek figyelmét, mert tudomásunk szerint a várva várt kedvezményező lépések elmaradtak; a terv csak pusztán maradt.

Lapunk kötelességének tartja és elérkezettnek látja az időt, hogy ezt a közérdekű tervet ismét napirendre tűzze, annál is inkább, mert azóta kombinációba vett S-tarján-Bgyarmati drágautóját, lehet, hogy néhány vagyonszámba utazó igényeit szép időben kielégítheti, de ez semmiesetre sem nevezhető megoldásnak, a vidék lakosságának 99 százaléka ezt a drága közlekedési eszközt nem veheti igénybe és a Zagyva-poly völgyének kölcsönös és rövidebb teherforgalmi kérdése még mindig megoldatlan marad. Ezen gyökeresen csakis a tervbe vett (Pálfa-Szécsény) rövid vasutvonal kiépítésével lehet segíteni.

Az országban már több helyen megindult a lázas vasutépítési munka, mi érthető is, hisz több mint tizenkét esztendő mulasztásait kell helyrehozni. Sokkal kisebb jelentőségű (pl. Kalocsa Dunapataj) új vasutvonalak létesülnek jóval nagyobb távolságra, mint a mi tervezett csekély 20-25 kilométeres kis vonalunk, így tulságos szerénység volna vármegyéinktől, vidékünkől, ha vasutvonal hálózatunk kiépítését nem kérnénk, mely minket nemcsak székvárosunkkal és vármegyénk legnagyobb részével kapcsolna össze, de lehetőséget nyújtana ezáltal egy gazdasági és közlekedési szempontból teljesen elhanyagolt, jobb sorsra érdemesebb vidék erőteljes fellendülésére és boldogulására.

Rengkívüli nehéz terepviszonyok itt nincsenek és az államháztartás nagyszerű konszolidációja, a pénzügyi viszonyok rohamos javulása és az egész gazdasági élet fokozatos erősödése is, tervünk időszerezése mellett szólnak. És ha meggyénnek sikerülne ez ügyben leendő nógrádi képviselőink: Miniszterelnökünk (szécsényi) Belügyminiszterünk, (bgyarmati) Pénzügyminiszterünk (rétsági) és Belügyállamtitkárunk (starjáni) legmagasabb pártfogását megnyerni, úgy tervünk diadala már is biztosítva van.

Kevés vidék van ily kellemes és szerencsés helyzetben, hogy ily nagy nevet mondhat magának, kik vidékünk három érdekelt kerületét is képviselni fogják: így, eggyel több okunk van remélni a legjobbat ez ügyben is.

Azt hiszik városunk és vidékünk egyhangú óhaját tolmácsoljuk sorainkkal, mit megegyezzen az illetékes körök szíves figyelmébe ajánlunk.

Szilvassy.

* Bethlen István szécsényi program beszédeben kijelentette, hogy a beruházások során a szécsény-salgótarjáni vasut megépítése az első között fog szerepelni. Szerk.

Faragó Miska karácsonya.

Lakott a falunkban egy gyermekkedélyű öreg kertész, akit faragó Miskának hívtak, mert csak Faragó bácsinak hívták a falu apraja nagyja.

Egy alkalommal apám a vásárba ment, hogy ott ügyes boljait elintézzék s engem is elvitt magával könyvü homokfutóján. Az országúton egy púpos kis emberke baktatott görbe botjára támaszkodva. Mikor utóltuk, apám megállította kocsiját és fölszedte az öreg. Szánalmas, ágrólszakadt kis emberke volt, púpos hátrét-görnyed, süket, mint az ágyú, de két szeme ragyogott mint a négy esztendő kis fiu gyermekszeme.

Igy ismerkedtem meg az öreg Faragó bácsival.

A falu szélén volt egy rozoga kunyhója és kis darab földje, hol koravaszról késő őszi boldog megelégedettségben kertészkedett. Terményeit hátán cipelte a városba és onnan néhány garassal a zsebében, vígan kocogott hazafelé, hogy folytassa munkáját.

Nem sokára rá mérnökök jöttek a falukba furcsa állványos műszerekkel és figuránsokkal, kiűzték a vasut vonalát és kora tavasszal meg is kezdtek a földmunkát. A vasut ketté szelte többek közt az öreg kertész földjét is.

Karácsony táján ismét csak találkozunk az öreggel a csontig fagyott országúton.

Hogy van Miska bácsi, kérdezte apám, mikor fölcihelődött a homokfutóra.

Köszönöm, a szíves kérdését, tekintetes uram, jól. Az öreg Isten nem hagyja el az ilyen vén embert. Egészséges vagyok mint a makk, jobban látok, mint a sas, eljárom még a kallai kettőt, hallok annyit, amennyire ilyen vén embereknek épen szüksége van, a magam házában lakom, van jó meleg bubos kemencém és vacsorára is mindig akad egy kis sült krumpli meg kenyér. Sokszor a jó Isten egy köcsög tejet is ad, meg egy pipa dohányt a szomszédok, így hát csak megvagyok szépecskén. Most ugyan kettévágták a földemet és a görös ott pőfékel naphosszat az orrom előtt, de azért még maradt annyi, hogy megterem rajt a télre való. Meg vagyok elégedve, tekintetes uram, a jó Isten rendelkezésével csak ő is legyen én velem és vígan hunyorított tiszta gyermekszemével az öreg.

Volt a kis öregnek egy nagy kincse amiért mi gyerekek mindig megirigyeltük. A betlehemi istálló volt, melyet ő maga farigcsált ki és állította össze.

Gyalult deszkalapon állt az istálló, körülötte házcskák és templomok, a háttérben hegyek és erdők, előtte vagy száz apró figura: királyok, pásztorok, angyalok, tevék, bárányok és barmok. A jászolt boróka gally övezte, a földre moha meg illatos széná volt terítve, a jászolban feküdt a Jézuska kitért karjaival, dícsfénytel a homlokán jobbról-balról Mária és József, fölötté a fényes csillag, előtte a pásztorok és királyok ajándéka és az öt melengető barmok.

Oh be szép, be gyönyörűségecs látvány volt ez mi gyermekszemeinknek!

Az egész szoba csillogott és ragyogott a fényzöngőtől, melyet a gyertyák lángja szórt.

Karácsony táján az öreg bezárkózott a szobájába és készült a nagy ünnepre. Jól szemügyre vette az apró figurákat, házcskákat, van-e rajta repelálni való. Itt egy angyalkának letörött a szárnya, ott egy pásztornak lekopott a ruhája. Lázasan fogott a munkához, miközben dalolt, fűtyült, mint valami éneklő madár tavasz hajnalán és csendes beszélgetést folytatott önmagával.

Mikor aztán eljött a nagy és szent ünnep előestéje, mindennel elkészült,

A Salgótarjáni Muzéumnak lapunk multikori számaiban, a salgótarjáni monográfia megírásával együtt felvetett eszméje, élénk érdeklődéssel és helyesléssel találkozott úgy az illetékes körökben, mint pedig városunk közönségének minden rétegénél. Ennek legörvendetesebb jele az, hogy első és legsürgősebb teendőnknek, a muzeális anyagok összegyűjtése már teljes erővel megindult, sőt már számottevő eredményekről is beszámolhatunk! A muzeális adományok sorát Dr. Dornay Béla tanár nyitotta meg egy stilszerű és városunkra nézve igen értékes darabbal: Salgó várának Lányi-Lenhardt készítette, 1826-ból való,

minden ragyogott és fényelt mint a meseország tündérvilága.

Ekkor aztán oda csöditett egy tucat gyereket, meggyújtotta a gyertyáskák szárait rázendítve a gyermekekkel a „menyőből az angyal” vidám örökszó dallamára. Az apró gyermekek tiszta éneke szállt szájuktól, mint megannyi ezüst esengelyű hangja és valahol fönt a magasban egybeolvadt a szárnyshogató angyalkák örömeivel: Dícsőség mennyben az Istennek, békesség földön a jó embereknek!

Ilyen volt az öreg Faragó bácsi karácsonya.

Kamasz diák voltam s ismét otthon jártam a karácsonyi vakációban. A faragó Miska háza mellett a vasuti töltés mentén árok húzódott, melynek vize pompás tükörsíma jéggő fagyott. Ott korcsolyáztunk néhány diáktársammal és a doktorok Lujziával a jégen. Egyszer csak fényben ucszott a Miska bácsi ablaka s engem elfogott a kíváncsiság, hogy mit művel az öreg. Odalopóztam és láttam, hogy ott térdel a fényesen kivilágított jászolban fekvő Jézuska előtt, arcpirosabb mint valaha, szeme fényelt mint két szentjános bogár, ajka pedig mely megindultsággal reszketett és hangos párbeszédet folytat önmagával ilyenfeleképen:

— Te édes kis fiúcska, kis Jézus ne haragudj rám, hogy megint itt botorkálok előtted és még csak meg sem botorválok. Nem költött volna idejónom! De tudod, vén vagyok én már, kezem mint a falevél. De valami úgy húzott ide és már úgy vágytam utánad!

— Isten hozott öreg, régen vártalak már, csak hogy itt vagy, felelt Jézuska helyett az öreg.

— Oh mit nem mondasz! Édes kis kincsem, ezt hohsem felejteni el neked. Úgy érzem, hogy te csak az enyém vagy és úgy mint én, senkisémet szeret. Csak nem tudom elmondani!

— Miska, tudom én, hogy van ez, hisz én állatok a sziveden, mint az ablaktáblán.

— Persze, persze, hisz te engesztartok okosabb vagy mint én...! Ugye, igari szeretet látsz ott bent? És nézd, miket hoztam neked! mennyi bárány és kincs, ez mind a Tied egyedül a Tied.

— Szívöl köszönöm jó öreg szolgám, de mit adjak én neked ezért a sok szép ajándékért?

— Semmit, semmit, bohó kis fiúcska! Nem azért hozok neked ajándékot, hogy Te azt megfizessed!

— Jó jó, de én ezt följegyzem és az égben megjutalmazlak.

— Nem lesz abból semmi, édes kincsem! Ezt a semmiséget egészen ingyen adom. Tiszta szeretetből adom s ezért nem fogadok el egy fillért sem.

Miska bácsi pár percig mennyi elragadtatással nézte a kis Jézuskát, aztán megint elkezdte:

— De ugye, szívem édes szerelmem, a menyországba beengedsz?

— Már hogyne engednék ed s jó szolgám. Hová tenném máshová az én öreg faragó Miskámat?

— Isten fizesse meg, köszönöm, köszönöm drága csillagom, most én vagyok a legboldogabb a világon.

Ott álltam az ablaknál s a könyeim sűrűn hullottak alá szememből. Sirtam mint egy gyerek és valami kimondhatatlan boldogság folytogatta a torkomat. dj.

eredeti rézmetszetével, mely Mocsáry Antalnak immár 100 éves Nógrádmegyei monográfiájában jelent meg. Folkusházy Zoltán m. kir. áll. utmester pedig a Turóc megyéből átmement 70 darab régi könyvvel és számos világháborús ereklyetárgy adományozásával nyitotta meg a remélhetőleg mindjobban kiszélesedő muzeális gyűjtésünk sorozatát. A 70 drb. latin, magyar, német, és főleg szláv nyelvű könyv, szakok szerint így oszlik meg: 1) Theologia-imakönyvek: 24 drb. 2) Nyelvészeti-szótárak: 17 drb. 3) Jog-politika: 6 drb. 4) Természettudomány-gazdaságtan 4 drb. 5) Kalendárium-évkönyv: 4 drb. 6) Szépirodalom: 4 drb. 7) Történelem-életrajz: 7 drb. 8) Aprónyomatvány: 4 drb. 9) Orvosi: 1 drb. 10) Szakácskönyv (magyar, 1795-ből) 1 drb. Legrégibb könyv egy disznóbörkötéses theológiai mű 1609-ből, melyet Jac. Mart. Halberstadiensis írt. A magyar nyelvűek közt igen érdemes Balog Györgynek Kassán, 1763-ban megjelent műve: A Cornelius Neposnak, avagy Aemélius Probusnak, Híres Nevezetes Hadi Fejedelmeknek Életekről és Tselekedeteikről írt könyve. Igen érdekes még Molnár-Terjék-Czeglédy: Syntagma iuris Hungarici c. kassai műve, mely a rabváltó egri trinitáriusok rég felosztott könyvtárából származik. Nevezetes még Wahl Kristófnak Ciceronis Orationes selectae c. műve, amely a híressé tett magyar íróknak, a Wachott fivéreknak, Imrének és Sándornak gyermekkori könyve volt 1833-ban. Végül az aprónyomatványok közül felemlítendő a gróf Wallis Mihálytól és Schloisnig Jakabtól Bécsben, 1792. nov. 1. kiadott „General-Pardon”, melyen mindenféle katonai szökevénynek stb. teljes bocsánatot hirdettek, ha csapatjukhoz 1792. nov. 1-től 1793. aug. végéig visszatérnek stb. Ismételtlen tisztelettel felkérjük Salgótarján város és környékének n. é. közönségét, hogy a szépen megindult muzeális gyűjtést és ezzel a Salgótarjáni Muzéum létesítését nagybecsű adományaival lehetővé tenni szíveskedjenek! Az adományokat Horváth László városi tanácsosnak, vagy pedig Dr. Dornay Béla, főgimn. tanárnak kérjük beszovaltatni! (Dr. D. B.)

A salgótarjáni kir. járásbíróság mint teleklönyvi hatóság.

2091/1926 tkv. szám.

Árverési hirdetmény-kivonat.

Salgótarjáni Takarékpénztár végrehajtó Virecki Józsefnek, Szőke Lászlónak és Boda Erzsébet végrehajtást szenvedők ellen indított végrehajtási ügyében a teleklönyvi hatóság a végrehajtási ár 1000000 K. tökéletesítés és járulékaik behajtása végett a starjáni járás területén levő Salgótarján városban fekvő, s a salgótarjáni 947 számú tjkönyvben A. f. I. sor. 569 lől hrsz. (Ház 580 sz. a. és udvar 78 2/3 négyszögöl) ingatlanból Virecki Józsefnek és Szőke Lászlónak B. 5. 6. a. illetőségére 33060000 koronában ezenen megállapított kikiáltási árban, azonban a C. 14. a. özv. Köhény Antalnak javára bekebelezett üzvegyi jog fentartásával, továbbá az u. c. 139. sz. tjkönyvben A. f. I. sor. 1442/173 hrsz. (beltelk 200 négyszögöl) ingatlanból Kocsó Gyulának B. 30. a. illetőségére elrendelte.

Az árverést 1926 évi december hó 22. napján délelőtt 10 órákor fogják megtartani.

Az árverés alá kerülő ingatlan a kikiáltási ár kétharmadánál alacsonyabb áron nem adható el.

Az árverési szándékozók kötelesek bántatvánul a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy az 1831: LX. t. c. 42 §-ában meghatározott ártólymak számított óvadékképes értékpapírosban a kikiáltott letenni, hogy a bántatvánul előleges bírói letétbe helyezéséről kikiáltott letéti elismervényt a kikiáltott letéti és az árverési feltételeket aláírni (1881: LX. t. c. 147, 150, 170. §§; 1908: XL. t. c. 21. §).

Az aki az ingatlanért a kikiáltási áránál magasabb ígértet tett, a többet ígérni senki sem akar, köteles nyomban a kikiáltási ár százaléka szerint megállapított bántatvánul az általa ígért ar ugyanannyi százalékaig kiegészíteni. (1908: XL. 25. §).

Salgótarján, 1926 évi augusztus 9. Zelenka Ottó sk. kir. bírósági elnök.

A kiadomány hitelű: Csomor

kir. teleklönyvvizsgáló

A Képes Krónika karácsonyi száma az idei újságpiac szenzációja lett. Közel kétezer aktuális fekete és színesnyomat képcsarnoka, pompás mély és kétszínnyomású melléklete mellett minden olyan irodalmi és művészeti csomagot ad, amit írói tollal alkotni lehetett. A vezércikk egyszerű tanulmányt közöl a karácsony — születéséről. Tóth László karácsonyi hetivásárt írt, Kállay Miklós nagy magyar művészetről írt esztétizáló cikket, Gajári István a Petruskáról. Sztravinszkynek most bemutatott operájáról mond véleményt. Disziti a szövegíró Huzár Jenő kottája, amely a „Hajtódászat” operett slágere. Az irodalmi részben Kosáryné Réz Lola, Péterfi Tamás, Borzay Margit, Vályi Nagy Géza, Csermely Gyula, Sheridan és C. A. Casson neveivel találkozunk. Végül a címlap Pongrácz Sarolta bárónő, festőművész remek Tiepoló — másolatát hozza, a belső részen meg Guido Reni világhírű római festményét. Kiegészíti a nagy számú tartalmát néhány jeles fordítás, tudományos cikk és a népszerű rovatok galériája. A Képes Krónika karácsonyi száma mindenütt kapható.

Két szoba konyha előszoba utcai lakás január 1-ére kiadó, havi 750 ezer koronáért. Cím a kiadóban.

Életmentési segélynyújtási ismeretek közlését tűzte ki céljává a Salgótarjáni közszolgálati telephely és üzemeként. Vizvárszón dr. Zemplényi Imre bányarvos egészségügyi író tartotta meg a telepről összehozott altsztek és érdeklődők jelenlétében f. hó 2-án első előadását a bányaiskolában amelylyel alkalmassá öhajítják őket tenni sanítási első segélynyújtási szolgálatra. Dr. Zemplényi Imre egy elméletileg mint gyakorlatilag hívós és mégis eredményes előadást tartott. A jövőben további értesítés minden csütörtökön folytatja az altsztek szakszerű oktatását.

Nagy idők: Irta Balassa Imre. A szerző neve nem ismeretlen előttünk, még élénken emlékszünk a tavaly őszi megjelent munkájára „A Magyar királytragédia, IV. Károly” című kötetre. Az előttünk fekvő könyv témája az 1848-as forradalom és annak alakjai. A történelemben sajnos, sok dolgot megamisítanak és a köztudatban az összes emberek mint hősök, mint csallhatatlan, tévedés nélküli nagy alakok vannak megörökítve. Sajnos, a régi Magyarországon nem lehetett a tollal őszinte kritikát gyakorolni emberek és cselekedeteik fölött, de ma szétbontóhatjuk az eseményeket elemikre és feltárhatjuk az igazságot, mindenkinek a nagy tévedéseit és ennek következményeit, hogy okulkunk a jövőre. Alig nyílt meg a bécsi titkos levéltár, máris rengeteg okmány, rengeteg a nagy ügyünket eláruló jelentés került kezeink közé attól a férfitől, aki az egész forradalom alatt Kossuth pénzügyminisztere volt, tulajdonképpen azonban mindent szabotáló, az intrikák hálóját szövő osztrák kém, Orsovánál állt három uszály puskapor, amit a törökök küldtek és tizezer puska, amit az angolok küldtek. Kossuth a minisztertanácsban kérdezte Duschéktól, hogy mi az oka annak, hogy ezeket nem tudtuk hónapok óta átvenni. Kitudódott az utolsó percben, hogy az egész tartalmakat készakarva Pesten felje-

tette és azt Windischgrätz kezére juttatta. Mesteri tollal írja meg a szerző, hogy a budapesti Károly kaszányában a Lombardiából ide hozott olasz ujoncokat, a magyar ujonccokkal összeküldötték és ezen vérfürdőről jelentést küldtek a Bécsből is elmenekült császárnak; hogy ime Pesten lázadás tört ki, oda Felséged nem utazhatik le, mert az élete nem volna biztonságban. Pedig a császár ide akart jönni közénk és az ügyünket kedvezően elakarta intézni. Megtudjuk a könyvből azt is, hogy az oroszok fővezére Paskievich herceg nem akart ellenünk jönni és pedig cári parancsra, mert látta, hogy a magyarok ügye egy igaz ügy, amelynek eltiprásához a cári hadsereg nem adhat segédkeztet. Paskievich vezérő tabornoka Panjutin tábornok diszkardot küldött Görgeynek és Görgey viszont diszpisztyolyokat küldött barátsága jeléül Panjutinnak. Csak a táblabírókból kinevezett tábornokok civakodásán mulott, hogy Görgey haditervét elgáncsolván, csapataink vereségről vereséget szenvedtek, holott egész hadtestek még nem avatkoztak az ütközetbe, mert a kormánytól, Görgey utasításával ellentétben, azt az utasítást kapták, hogy ne engedelmesskedjenek Görgeynek. A komáromi várban a fején megsebesült Görgeyvel tudatták, hogy a fővezérségről elmozdították és azt legnagyobb intrikusan a kezébe adták. Kossuthot állandóan heccelték azzal, hogy ha Görgeynek sikerei lesznek, a hatalom át fog csuszni annak a kezébe. Görgeyt azzal heccelték, hogy őbenne Kossuth nem bízik meg, mert szintisza „swarzelb tiszt”-nek ismerik. Mikor már minden elveszett, ki akartak békülni egymással és erre a közfoglásra az ország sorsa volt feltéve, talán még az erő koncentrálásával meg tudták volna verni Windischgrätznek az előnyomulásban széthúzódott hadseregét, azonban az intrikusoknak sikerült ezt is meggyújtaniok. Mindezek a dolgok, amikről a mai közvélemény még nem tud, e kötetben meg vannak írva mesteri módon, hiteles adatok alapján és azt hisszük, hogy az „igaz” megírásával csak szolgálatot teszünk a nagy ügynek, mindenki, ha visszatér a múltba, ne csak glóriába ragyogó nemzeti hőseket lásson, de lássa meg az embereket, akik hazájukat fel akarták szabadítani az osztrák járom alól, azonban nem sikerült nekik a közéjük befurakodott kukacodó intrikusok egyéni érdekeit a nemzet nagy érdeke fölé helyező aknamunkája miatt. A könyv kapható minden könyvkereskedésben és pályaudvarokon, megrendelhető direkt a kiadóhivatalnál: Világirodalom könyvkiadó Budapest, Magyar u. 40. Ár: fve 100.000 Diszkótésben K. 125.000.

Hirdessünk:

A MUNKA

Politikai hetilapban

Hiszek egy Istenben,
Hiszek egy Hazában,
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország feltámadásában
Amen.

KESZLER ÁRPÁD

ÓRÁS ÉS ÉKSZERÉSZ
SALGÓTARJÁN. FŐ-UTCA 480.

Karácsonyi és újévi ajándékek.

A legolcsóbb bevásárlási forrás arany és ezüst és k s z e r különlegességekben és órákban. — Kedvező fizetési feltételek. — Részlet fizetésre is. — Alpakka ezüst evőeszközök tokban és nagy választékban kaphatók.

— Saját érdekében tekintse meg kirakatomat. — Veszek törött aranyat és ezüstöt a legmagasabb árrban. Minden nálam vásárolt óráért 5 évi írásbeli jótállást vállalok. — — — Órajavítások műhelyemben pontosan eszközöltetnek.

OH JAJ

Megfojt ez az átkozott köhögés!

Köhögés, rekedtség ellen,

65 év óta közkezdveltségnek örvendenek

EGGER MELLPASZTILLAI

Az étvágyat nem rontják kitünő ízűek, hatásuk gyors és biztos.

KAPHATÓ: gyógytárak és drogériákban.

ÉLJEN

Egger mellpasztillái csakhamar meggyógyított.

Salgótarján és Vidéke Hitelszövetkezet mint az Országos Közp. Hitelszövetkezet tagja

Elfogad takarékbetéteket magas kamatozással.

Folyósít: Ipari és mezőgazdasági kölcsönöket előnyös feltételekkel.

Betörés, tűz, jégkár stb. biztosításokat eszközöl.

Bornagykereskedés

mint a Ceglédi Hitel és Pinceszövetkezet uradalmi fajborainak lerakata.

Olcsó árak!

Pincénket okvetlen látogassa meg.

Pince: Karancsaljai u. Iroda: Főter 479.

Mint a salgótarjáni „HANGYA” Fogyasztási Szövetkezet Divat osztálya

ezuton tisztelettel értesítjük igen tisztelt tagjainkat és vásárló közönségünket, hogy az őszi idény beálltával

raktárunkat dúsan felszereltük

a legfinomabb

angol divat flanelokkal és barchetokkal.

Beszereztük továbbá a selyemáruinkat is:

Chrepdeschine zsaphone és belésselymeket legfinomabb minőségben tartjuk raktáron.

Felhívjuk közönségünk figyelmét

férfi és női divat szöveteinkre,

amelyeket legfinomabb minőségben és mélyen leszállított áron boosájtunk rendelkezésre.

A keresztény társadalom szives támogatását kérjük. Tisztelettel:

„Hangya”

Fogyasztási Szövetkezet

HOTEL JÓZSEF FŐHERCEG SZÁLLODA

Budapest. VII. Baross-ter 2.
Telefon: JÓZSEF 21—91.

Keleti pálya udvarnál HIDEG, MELEG VIZFÜRDŐ.

Központi fűtés.
Szobák: 40.000 koronától.

Salgótarjáni APOLLO MOZGÓ heti műsora

Szombat	Vasárnap	Kedd	Péntek
dec. 25	26	28	31
LILIAN GISCH főszereplésével. Ut a boldogság felé Kiegészítésül: Snuby a háremben.	HARRY PIEL legvakmerőbb filmje A FEKETE BOHÓC Kiegészítésül: Burlész	A NAGY ERZÉS (Rózsa nyílás idején) 6 felvonásban Kiegészítésül: Aki eladta magát	

kezdeté hétköznap este fél 9 órakor, vasár és ünnepnap délután 4, 6 és fél 9 órakor.